

Vi ved jo, som vi har talt om, at der er en masse barrierer for at deltage i arbejde, uddannelse, foreningsarbejde, gå til sport, gå til kulturarrangementer og socialaktiviteter, og vi har med det her forslag ønsket, at vi får lavet en helheds-handlingsplan, som kan sikre blinde og svagsynede, at de får mulighed for at deltage i alle de her forhold.

Jeg fandt tallene for beskæftigelsesfrekvensen for blinde og svagsynede, og selv om vi har haft enorm økonomisk fremgang de senere år i Danmark, som har medført, at flere er kommet i arbejde, så er det ikke tilfældet for blinde og svagsynede. Faktisk er deres frekvens for arbejde eller beskæftigelse faldet fra 14 pct. i 2000 til nu 12 pct. For alle andre handicapgrupper er den oppe på 58 pct., men altså meget lav for blinde og svagsynede.

Det er præcis det, vi gerne vil tage fat på ved at få lavet en handlingsplan på området. Andre lande i Norden har gjort det. Norge og Sverige har lavet handleplaner, men i Danmark er vi bagud, og vi mener, vi skal sørge for, at der bliver handlet. I Danmark har vi ca. 25.000 blinde og stærkt svagsynede, som på grund af deres manglende syn har store vanskeligheder ved at komme rundt, fordi de ikke kan benytte de almindelige muligheder på samme måder som andre.

Blinde og svagsynede ønsker ligesom andre med et handicap ikke at være afhængige af familie eller venner for at kunne komme rundt, men vil selvfølgelig gerne kunne klare sig selv i størst muligt omfang. Men de møder mange barrierer, når de skal rundt, barrierer, som vi let kan undgå, hvis vi tænker det ind i vores lovgivningsarbejde.

Alle herinde kan vel forestille sig, at blinde og svagsynede, som lever uden for de store byer, har endnu større transportproblemer, f.eks. hvis busstoppestedet ligger langt væk, og selv om mange handicapgrupper kan køre i specielt fremstillede biler, er vi ikke nået så teknologisk langt, at blinde og stærkt svagsynede kan køre bil.

I det omfang tilgængelighed endnu ikke er sikret eller ikke kan sikres, følger der et kompensationsprincip, som vi også har i vores handicappolitik, nemlig at man som handicappet får en eller anden form for kompensation, så man kan deltage. Med det her forslag har vi ønsket, at vi får indbygget en reel kompensationsmulighed for også blinde og svagsynede.

Det gælder på en lang række områder. Lad mig nævne et enkelt, nemlig ledsageordningen, hvor vistnok hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti sagde, at den jo var meget begrænset, for man kunne højst få 15 timer pr. måned i ledsagelse, og vi har også en grænse på 16 år, som vi talte om forleden i Folketinget: Man skulle være mellem 16 og 65 år. Det er særlig mærkbart, når man er blind eller stærkt svagsynet.

Hvis man har behov for ledsagelse, forsvinder det behov jo ikke, bare fordi man er under 16 år, eller fordi man er fyldt 65 år. Også her lyttede jeg og kunne høre, at der var positive toner i Tinget, som forhåbentlig gør, at det kommer med ind i en handleplan, som bliver lavet.

Der er mange ting, der skal gøres noget ved, som vi har nævnt her i dag. Jeg er glad for, at der var meget bred opbakning til i hvert fald intentionerne i forslaget. Dansk Folkeparti var meget positiv. SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten formentlig også, sågar De Konservative og Venstre kunne finde noget at være enige med forslaget om. Jeg vil følge opfordringen fra Socialudvalgets formand, fru Pia Kristensen fra Dansk Folkeparti, om, at vi får lavet en beretning, som forpligter os til at få gang i arbejdet med en handlingsplan, så der sker noget til gavn for specielt de blinde og stærkt svagsynede i det her land.

Tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg kan ikke lade være med at beundre lidt, at Dansk Folkeparti får lidt ros her. Det er flot. Jeg vil sige, at det også er et flot forslag, der ligger. Jeg vil så spørge lidt ind til intentionerne, for som sagt, hvilket ordføreren selv nævnte, vil Dansk Folkeparti jo gå videre end til bare blinde og svagsynede. Problematikken ligger der jo også, hvis man går skridtet videre og spørger: Hvad med døve og hørehæmmede, hvad har Socialdemokratiet tænkt sig at gøre for den gruppe, for gruppen ligger faktisk under samme sværhedsgrad som netop den gruppe, som vi fremhæver her i dag?

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

René Skau Björnsson (S):

Det, der har været vigtigt for os med det her forslag, er at reagere på de meget, meget triste tal, der bl.a. er for beskæftigelsesfrekvensen for blinde og svagsynede, som virkelig har skilt sig ud